

[Bouet.]

Funktionær i en koncessioneret Virksomhed, vil Forslaget være at godkende, saafremt Forflyttelsen ikke er sket efter Ansøgning. Ja, jeg forstaaer nu ikke rigtig, hvorfor det absolut skal være, naar det ikke sker efter Ansøgning. Derved hindrer man faktisk Avancement. En Mand, som bor i Jylland, og som har Mulighed for at faa en bedre Stilling i Storkøbenhavn, kan altsaa hindres deri, hvis han ansøger derom, for i saa Fald vil han ikke kunne faa en Lejlighed i København, selv om han kan bytte med en anden Tjenestemand eller en Privatmand, som skal flytte til det Sted, hvor han kommer fra, og i Virkeligheden sker der ikke andet end, at der byttes Lejlighed mellem København og det Sted, hvor den paagældende bor. Det er atter en af de uheldige Virkninger, som en Tvangsforanstaltning som denne Boliganvisningslov medfører paa andre Omraader. Men hvad med Privatfunktionærer? Der findes her i Landet ca. 170 000 Privatfunktionærer; og de ligger naturligvis ikke og roterer, de flytter naturligvis ikke alle sammen, men der kan jo ogsaa være Privatfunktionærer, som har Mulighed for et Avancement inden for en Virksomhed, en Koncern eller Bank eller anden Virksomhed, som har Filialer i forskellige Byer, og en saadan Privatfunktionær sidestilles ikke med en Tjenestemand. Man umuliggør altsaa, at en saadan Privatfunktionær kan faa Lejlighed til at forbedre sine Forhold.

Endelig er der et Spørgsmaal, som slet ikke er omtalt i Lovforslaget, men som jeg gerne vil bringe frem her — jeg tror for øvrigt, det har været drøftet i Folketingsudvalget. Det drejer sig om Funktionærer, som har Tjenestebolig. Der findes jo rundt om i Landet, i de forskellige Byer og ikke mindst her i København, en lang Række Tjenestemænd, baade i Stats- og i kommunal Tjeneste, som ifølge deres Stilling er tvunget til at bo i en Tjenestebolig. Naar en saadan Tjenestemand falder for Aldersgrænsen, de 70 Aar, er det umuligt for ham at faa sig en Lejlighed, og det anser jeg for meget uheldigt. Den paagældende har den glimrende Udsigt, at han kan melde sig paa Sundholm, anden Udvej er der som Regel ikke for ham til at faa en anden Lejlighed.

Det kan jo ogsaa ske, at en Tjenestemand af denne Kategori, som altsaa har Tjenestebolig, bliver svagelig og som Følge deraf vil søge sin Afsked, men dette vil han være fuldkommen afskaaret fra, fordi Loven hindrer ham deri, idet den nægter at give ham, som maaske har været i en Kommunes Tjeneste i en Menneskealder, en Fortrinsret

med Hensyn til at faa Bolig. Jeg vil gerne høre, hvordan den højtærede Minister ser paa dette Forhold.

Jeg er tilfreds med, at man har strøget § 28 i det oprindelige Lovforslag, som gav Kommunalbestyrelsen Ret til at bestemme, at de den tillagte Beføjelser vedrørende Sammenlægning af Beboelseslejligheder kunde udøves af Boliganvisningsudvalget. Det vilde være urimeligt at give disse Selvherskere i Boligudvalget yderligere Beføjelser, tilmed da de fleste af dem maaske ikke er Medlemmer af Kommunalbestyrelsen.

Jeg er ligeledes tilfreds med, at der indføres fri Opsigelsesret ved Lejemaal i Forbindelse med enkelte Værelser, for saa vidt angaar fremtidige Lejere, idet Mangelen paa Udlejningsværelser i vid Udstrækning i Virkeligheden skyldes Frygt for, at man ikke kan komme af med en logerende, som paa en eller anden Maade opfører sig upassende.

De af den højtærede Minister og Fler-tallet i Folketingsudvalget stillede Ændringsforslag til Lovforslaget om Leje kan jeg for mit Vedkommende anbefale, og jeg kan altsaa ogsaa paa mit Partis Vegne anbefale, at man tiltræder Lovforslaget, selv om det sker uden Begejstring. Thi det, der sker ved denne Lovgivning, er i Virkeligheden kun, at man flytter om paa Mennesker; man skaber ikke nye Boliger, og det er dog det, der maa være Hovedformaålet.

Jeg vil gerne udtale det Haab, at den højtærede Minister — og for øvrigt alle, som har Mulighed for ved deres Arbejde at bidrage til at skaffe flere Boliger — vil gøre sig de yderste Anstrengelser for at skaffe dem, som ikke har Bolig, Tag over Hovedet. Jeg for mit Vedkommende vil være med til at bringe store Ofre paa andre Omraader, f. Eks. med Hensyn til Valuta, hvis det er muligt i Stedet for at indføre Masser af Tobak, i Stedet for at indføre Biler, som Landevejene flyder med, at bruge denne Valuta til Indkøb af de Materialer, som er nødvendige til Boligbyggeri.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslagene til Vedtagelse.

Axel Christensen: De to foreliggende Lovforslag har jo Betydning paa et meget ømtaalt Omraade. Vi er alle klar over — det viste ogsaa Forhandlingen her i Landstinget i Gaar —, at der er stor Interesse for Boligbyggeriet. Der er Trang til Boliger, der er Trang til Værelser, og det gælder om at imødekomme denne Trang paa saa praktisk en Maade som muligt.

De Betragtninger vedrørende Sortbørspriser paa Materialernes Omraade, som det